

— Ама то бѣ за моя полза.

— Глупавъ си! — се изсмѣтя. За твоя полза. Ако туй не бѣше нужно нему, за твоитѣ черни очи щѣше да ти даде този умъ да зачерните две души.

Това напомняне разтърси Павла и той протегна ржка, като да каже: остави, не ми припомняй.

Царка схвана това и искаше да го използва. Тя повиши тонъ.

— Невинната жертва иска отмъщение. Тѣ бѣха невинни. И ти си невиненъ, защото ти не знаеше негово планъ.

— Азъ знаяхъ, — съкрушено отговори Павелъ.

— Ти не знаеше. Азъ разбрахъ добре. Ти знаеше, само че той ще се запие и като се запие ще пропадне. Тѣй може да